אזא שקר און חוצפה האָבען מיר שוין ניט געטארט פארשוויגען, ווייל מען וואלט מיט רעכט געקענט אויף אונז זאגען דאס זעלבע וואס די ח"זל האָבען געזאגט אויף רבי זכריה בן אבקולס (גיטן נ"ו) ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס החריבה את היכלנו והגליתנו מארצנו. עס האָט שוין געהאלטען אז נאר חזנים קענען מסדר קדושין זיין און רבנים ניט.

מיר האָבען צוזאמען גערופען אלע חברים פון ועד הרבנים האורתדוכסים פון מאססאטשוזעטס סטייט (און ניט ווי די רעפּאָרטערס גיבען איבער א צאָהל רבנים, אדער ווי דער לאָיער פון די חזנים האָט זיך אויסגעדריקט פאר די רעפּרעזענטעטיווס:— עטלאכע פאנאטיקער) און אלע רבנים האָבען בפה אחד מסכים געווען אז מיר מוזען פּראטעסטירען און אפּהאַלטען דעם ביל ביז וואַנען מען וועט הערען וואס מיר רבנים האָבען אויך צו זאגען אין דעם. פיעל רבנים האָבען נאָך געמאָהנט ווארום מען האָט געשוויגען ביז איצט, מיר האָבען זיך ניט געדארפט שרעקען פאר דעם דעת ה[illegible]הל, ווייל דער רעליגיעזער איד וועט אלע מאָהל האלטען מיט אונז, און די ניט רעליגי[illegible] אידען וועלען מיר פאר זיי קיין מאָל ניט יוצא זיין, ביי זיי וועט אימער זיין א ניט רעליגיעזער חזן פיעל העכער ווי א ארטאדאָקסישער רב.

דערצו האָבען מיר געלעזען אין די פּייפּערס אז די חזנים האָבען צוגעשטעלט צו די לעדזשיסלייטערס א דאָקומענט פון אַ רעפאָרם ראביי אז ער גיט א הכשר די חזנים דאָס זיי מעגען מסדר קדושין זיין. אויב דאָס איז אמת, וואונדערט אונז זעהר אויף איהם, מיר ווייסען אז ער איז זעהר געבילדעט, און א דזשענטעלמאן. געווים האט ער פארשטאַנען אז די חזנים זוכען ניט פון איהם א הכשר אויף רעפאָרם חופות, זיי זאָלען קענען פארפארמען די סערעמאָניע נאָך דעם „רעפאָרם שולחן ערוך" דען אלע ווייסען און נאָך מעהר ווי אלע ווייס דער ראבי אליין, אז קיין רעפאָרמער נעהמט ניט א חזן פאר א מסדר קדושין, נור א רעפאָרם רבי, ווייל ראדיקאל רעפאָרם ווייס ניט פון קיין חזן אפילו אין טעמפעל, און אפילו אויף קאָנסערוואטיווע חתונות זיינען אויך די חזנים ניט געקומען ביי איהם בעטען א הכשר, ווייל קיין קאָנסערוואטיווער מעמבער וועט ניט פארהייראטען זיין קינד אָהן א קאָנסערוואטיווען ראבי, ווער דען רופט א קאנטער צו מסדר קדושין זיין אָהן א רב, נאָר איין ארטאדאָקסישער איד, וועלכער וויל זיין קינד חתונה מאכען „כדת משה וישראל" נאָך אלע דינים פון אונזער תוה"ק און אונזער אלטען „שולחן ערוך", און אז דער מסדר קדושין זאל מיינען באמת ואמונה ווען ער מאכט די ברכה „מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקדושין" נאָך אלע אונזערע היילגע טראדיציאָנען פון דורי דורות, און אז ווען דער מסדר קדושין בענטשט חתן וכלה מיט דער ברכה „שמח תשמח רעים אהובים כשמחך יצירך בגן עדן מקדם" זאל ער וויסען דעם אינהאלט פון דער ברכה, און גלויבען אין דעם. שטעלט זיך איצט די פראַגע וואס פאר א רעכט האט א רעפאָרם ראביי צו זיין א פוסק אויף אונזער „שולחן ערוך"? דאכט זיך אז עס וואלט פיעל ריכטיגער געווען פון אים ווען ער וואלט געענטפערט די חזנים אז אין ארטאדאָקסשע דינים מישט ער זיך ניט.

ווען עלטערן און חתן כלה פארלאַנגען אז די חופה וקדושין זאל זיין „כדת משה וישראל" און דער מסדר קדושין ווייס ניט און וויל ניט וויסען עס זאל זיין „כדת משה וישראל" איז דאָס ניט ווי א עהרלאַכער איד בעט ביי א בוטשער כשרה פלייש, און ער באצאָהלט איהם פאר כשרה, און דער בוטשער גיט אים טריפה פלייש פאר כשרה, וועט ניט דער רעפאָרם ראבי אליין זאָגען דאָס איז א דאָפּעלטער באטרוג: ער באטריגט דעם קויפער אין געלט און אין זיין נשמה.

מיר הערען פיעל מאָהל ווי מאַנכע אידען זאגען: „וואס האט דאָס צו אונז א מסדר קדושין, ווען מיר געהן דינגען א האָלל מיט די קייטערינג זאגט אונז דער האל קיפּער צו א מסדר קדושין אין בארגיין, ער וועט אונז געבען א מסדר קדושין וואָס אלע